

Úspěch ve stáji

AKTUÁLNĚ

HLAVNÍ TÉMA

KUKUŘIČNÁ SILÁŽ

Praktické tipy pro management silážování

Výborná stravitelnost, dobrý příjem krmiva a nejvyšší stabilita při skladování – to jsou požadavky na kukuřičnou siláž, která má při zkrmování zajistit optimální mléčnou a masnou užitkovost. Základem úspěchu je správný management.

► Kvalita kukuřičné siláže je vždy jen tak dobrá, jak důsledně je dodržování nutných pravidel při její výrobě. Pro úspěch silážování jsou rozhodující určité opěrné body v silážním procesu. Při zohlednění všech opatření se vydaří produkce kukuřičné siláže – nejvyšší kvality. Kompetentním partnerem ve všech otázkách silážování je Váš Schaumann-odborný poradce.

1. Zralost rostlin

Při posouzení zralosti je třeba zohlednit palici i zbytkovou rostlinu, protože se vyvíjí stravitelnost obou těchto částí. Optimální obsah sušiny celkové rostliny (28 – 35 %) se zpravidla projeví tak, když je ukončeno ukládání škrobu v palici (obsah sušiny palice 50 – 60 %). Termínu je dosaženo, pokud lze ještě nehtem udělat na zrnu vryp. Časnější sklizeň (obsah sušiny < 30 %) vede k nepřijemným ztrátám silážní šťávy. Pozdní sklizeň (> 35 % sušiny) nemusí dovolit optimální udusání. Kromě toho se zvyšuje zatížení odumřelých

BON SILAGE

MAIS

(zbytkových) rostlinných částí nečistotami a nežádoucími mikroorganismy. Zvyšuje se riziko pozdější tvorby plísní.

2. Použití silážního přípravku

Pro rentabilní mléčnou a masnou výrobu je nepostradatelná co nejvyšší kvalita objemných krmiv. Kukuřičné siláže by měly vykazovat obsah energie minimálně 6,5 MJ NEL/kg a 30 -35 % škrobu na kg sušiny. Při použití BONSILAGE MAIS se očekávají vyšší obsahy energie v průměru o + 0,27 MJ NEL/kg sušiny v důsledku vyšší stravitelnosti. Dále se statisticky průkazně zlepšuje stabilita na odebrané ploše a ztráty zahříváním hmoty se minimalizují.

3. Výška strniště

Pro minimalizaci znečištění siláže, na spodní části stonků jsou přítomny kvasinky a spóry plísní, by se měla dodržovat výška strniště

Foto: ing. Pavel Bydžovský

BON SILAGE

MAIS

minimálně 20 cm. S vyšší výškou strniště se zvyšuje také koncentrace energie v siláži. Obsah energie se zvyšuje na každých 20 cm výšky strniště o 0,1 MJ NEL/kg suš., při cca 5 % snížení výnosu sušiny.

4. Délka řezanky

Z pohledu optimálního udusání by měla být délka řezanky při normálním obsahu sušiny co nejdelší, v každém případě více jak 10 mm. Moderní sklízecí řezačky mohou dosáhnout TDR (teoretické délky řezu) až 25 mm. Dále by mělo být každé zrno rozdraceno „corn-crackerem“ na řezačce, pro dosažení plnohodnotného trávení škrobu. Při obsahu sušiny nižším než 30 % se může zlepšit účinnost struktury a zabránit odtoku silážní šťávy, pokud se délka řezanky zvýší na více než 15 mm.

5. Silo

Délka a výška sila by měla být variabilní. Řídí se zásadně podle odebíraného množství, v zimě by měla být cca 1,5 m/týden a v létě cca 2,5 m/týden. Má tudíž smysl, založit na zimu a léto dvě rozdílná sila, abychom v určitém období dosáhli odpovídajícího odběru a zabránili druhotnému zahřívání.

6. Udusání

Udusání ovlivňuje velkou měrou kvasný proces a pozdější stabilitu při skladování. Maximální výška dusané vrstvy by neměla přesáhnout 30 cm. Minimálně by se měla přejet třikrát rychlostí < 6 km/h, abychom dosáhli optimálního udusání hmoty (vypočítá

se podle vzorce: $8 \times \% \text{suš.} + 6$, příklad: siláž o sušině 35 % => $8 \times 35 + 6 = 286 \text{ kg sušiny/m}^3$).

7. Zakrytí

Zásadně se doporučuje použít strečové fólie. Použit PE-fólii s ověřenou kvalitou DLG pro překrytí strečové fólie a její důsledné zatížení se rozumí samo sebou. V oblastech s vysokým výskytem vran je velmi dobrým pomocníkem ochranná síť.

8. Silážní zralost

Hlavní proces kvašení trvá 4 až 6 týdnů. U siláží ošetřených heterofermentativními bakteriemi mléčného kvašení je nutno dodržet dobu zrání siláže 6 až 8 týdnů, protože proces kontrolované tvorby kyseliny octové, která zvyšuje aerobní stabilitu siláže, je ukončen teprve po několika týdnech. Dřívější otevření sila může způsobit problémy se stabilitou hmoty – druhotné zahřívání z důvodu přístupu vzduchu.

9. Technika odebírání hmoty

Po otevření sila může nesprávná technika odebírání hmoty významně snížit kvalitu siláže. V zásadě platí používat jen takovou techniku odběru hmoty, která zanechá plochu odběru hladkou a téměř nenačechranou, aby do siláže proniklo pouze minimum kyslíku a nedocházelo k druhotnému zahřívání hmoty. ■

Autor: Dr. Ewald Kramer